

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20.07.2011, sp. zn. 8 Tdo 146/2011, ECLI:CZ:NS:2011:8.TDO.146.2011.1

Číslo: 39/2012

Právní věta: Orgány činné v trestním řízení rozhodující o přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku jsou povinny zjišťovat nejen skutečnost, zda je rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci, jehož výkon obviněný mařil nebo ztěžoval, pravomocné, ale i to, zda později nedošlo ke zrušení takového rozhodnutí nebo jeho části v předepsaném řízení (např. v rámci rozhodnutí o mimořádných opravných prostředcích). Bylo-li posuzované rozhodnutí, jímž byl obviněnému uložen trest zákazu činnosti, zrušeno např. na podkladě mimořádného opravného prostředku, trestní odpovědnost obviněného za přečin podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může být uplatňována jen tehdy, pokud i pozdějším rozhodnutím, které vzešlo z řízení následujícím po rozhodnutí o mimořádném opravném prostředku, byla obviněnému znovu zakázána činnost, kterou vykonával v rozporu s tímto zákazem. Jestliže však obviněnému nebude znovu uložen trest zákazu činnosti (např. proto, že trestní stíhání bylo zastaveno nebo že byl zproštěn obžaloby), pak tato skutečnost pro všechna další navazující řízení o uvedeném přečinu znamená, že předmětný zákaz činnosti nebyl vůbec vysloven, a neexistuje tedy ani vykonatelné rozhodnutí, jehož výkon by obviněný mohl mařit nebo podstatně ztěžovat.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 20.07.2011

Spisová značka: 8 Tdo 146/2011

Číslo rozhodnutí: 39

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání

Předpisy: § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud odmítl dovolání nejvyšší státní zástupkyně, které podala v neprospěch obviněného V. H. proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 9. 2010, sp. zn. 67 To 276/2010, jako odvolacího soudu v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 1 T 8/2010.

Z o d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 10. 8. 2010, sp. zn. 1 T 8/2010, byl obviněný V. H. podle § 226 písm. b) tr. ř. zproštěn návrhu na potrestání obvodní státní zástupkyně pro Prahu 5 ze dne 14. 4. 2010, sp. zn. ZK 158/2010, pro skutek, kterého se měl dopustit tím, že dne 9. 4. 2010 ve

23.00 hodin, kdy byl kontrolován hlídkou Policie České republiky, řídil po ulici K T. u ubytovny v P., osobní motorové vozidlo zn. Hyundai Accent, a to přesto, že mu byl rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. 1 T 24/2009, který téhož dne nabyl právní moci, kromě jiného uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání dvou let, čímž měl spáchat přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Městský soud v Praze jako odvolací soud usnesením ze dne 22. 9. 2010, sp. zn. 67 To 276/2010, podle § 256 tr. ř. zamítl odvolání, které podala státní zástupkyně v neprospěch obviněného proti uvedenému rozsudku soudu prvního stupně.

Proti tomuto usnesení odvolacího soudu podala nejvyšší státní zástupkyně z důvodů podle § 265b odst. 1 písm. g), l) tr. ř. dovolání, neboť se neztotožnila s rozhodnutími soudů o zproštění obviněného pro nenaplnění subjektivní stránky posuzovaného přečinu. Nejvyšší státní zástupkyně připomněla, že soudy přihlížely zejména k tomu, že rozsudek Okresního soudu v Berouně ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. 1 T 24/2009, který je podkladem pro nyní projednávanou věc, postihoval obviněného za nerespektování zákazu činnosti uloženého mu rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 19. 1. 2006, sp. zn. 2 T 229/2005, který nabyl právní moci dne 21. 2. 2006. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 12. 7. 2007, sp. zn. 37 Nt 2308/2007, byl tento rozsudek zrušen a byla povolena obnova řízení z důvodu, že měl být uložen souhrnný trest. V téže věci v rámci povolené obnovy řízení bylo usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 31. 7. 2007, sp. zn. 2 T 71/2007, trestní stíhání obviněného podle § 231 odst. 1 tr. ř. za použití § 223 odst. 2 tr. ř. a § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. zastaveno. Rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. 1 T 24/2009, byl obviněný uznán vinným skutkem, kterého se dopustil dne 21. 3. 2007, tj. dříve, než byl zrušen rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 19. 1. 2006, sp. zn. 2 T 229/2005. Městský soud dále zmínil rozhodnutí Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 3. 2010, sp. zn. 6 To 3/2010, kterým byl potvrzen rozsudek Okresního soudu v Rokycanech ze dne 13. 10. 2009, sp. zn. 3 T 62/2009, jímž byl obviněný uznán vinným spácháním trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. pro jednání spočívající v tom, že řídil vozidlo, ačkoli mu tato činnost byla zakázána. Krajský soud v tomto rozhodnutí vyslovil, že rozsudek Okresního soudu v Berouně stále existuje a obviněný i soudy jsou zákazem v něm uloženým vázány. Městský soud v Praze odkázal v dovolání napadeném usnesení také na usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2009, sp. zn. 12 To 177/2009, kterým byl zrušen rozsudek Okresního soudu Praha-západ ze dne 23. 1. 2009, sp. zn. 2 T 119/2008, jímž byl obviněný mimo jiné uznán vinným rovněž trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. Krajský soud měl v označené věci za to, že obviněný porušil zákazy mu uložené jinými rozsudky, avšak tato rozhodnutí se opírala o již zrušený rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5, a proto se mohl obviněný domnívat, že zákaz řízení uložený nemá, a nemohl tak jednat úmyslně. S tímto posledně uvedeným závěrem se ztotožnil i Městský soud v Praze.

Nejvyšší státní zástupkyně uvedla, že podání podnětu k mimořádnému přezkumu pravomocného rozhodnutí za absence odkladného účinku neodkládá vykonatelnost takového rozhodnutí a nelze z něj dovodit, že vyslovený zákaz činnosti nemusí pachatel respektovat (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 9. 7. 2003, sp. zn. [6 Tdo 733/2003](#)). Obviněný se tak jednání dopustil v době, kdy existovalo účinné a vykonatelné rozhodnutí Okresního soudu v Berouně ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. 1 T 24/2009, které mu zakazovalo řízení motorových vozidel a nebylo zrušeno ani následně v době, kdy bylo ve věci rozhodováno dne 10. 8. 2010 Obvodním soudem pro Prahu 5 a dne 22. 9. 2010 Městským soudem v Praze. Obviněný byl rozsudkem Okresního soudu v Berouně vázán a nelze dovozovat, že toto rozhodnutí nebo některá další jsou stran vykonatelnosti odložena či jinak zneplatněna, a jsou tak nezávazná. Není proto možné konstatovat, že by se výše uvedená rozhodnutí odsuzující obviněného primárně opírala o rozhodnutí nyní zrušené, které by původně trestalo obviněného za skutek, který

se ve skutečnosti nestal. O subjektivní stránce tak podle nejvyšší státní zástupkyně nelze pochybovat, neboť si obviněný byl vědom zákazu činnosti uloženého mu pravomocným, vykonatelným a nezrušeným rozsudkem a nemohl se nijak domnívat, že toto rozhodnutí nemusí svévolně respektovat. V konečném důsledku proto vyvozovala, že Městský soud v Praze věc nesprávně právně posoudil, neboť neměl obviněného zprostit návrhu na potrestání, ale měl ho uznat vinným.

Z těchto důvodů dovolatelka navrhla, aby Nejvyšší soud za podmínky uvedené v § 265p odst. 1 tr. ř. zrušil napadené usnesení Městského soudu v Praze i jemu předcházející rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a dále aby přikázal Obvodnímu soudu pro Prahu 5 věc v potřebném rozsahu znovu projednat a rozhodnout.

Obviněný své případné písemné vyjádření k dovolání nejvyšší státní zástupkyně (§ 265h odst. 2 tr. ř.) do doby konání neveřejného zasedání před Nejvyšším soudem nezaslal.

Když Nejvyšší soud jako soud dovolací shledal, že dovolání nejvyšší státní zástupkyně je přípustné, bylo podáno osobou oprávněnou, v zákonné lhůtě a na místě, kde lze podání učinit, posoudil, že dovolatelka dovolání podala v souladu s označenými důvody dovolání podle § 265b odst. 1 písm. g), l) tr. ř., neboť relevantně vytýkala, že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotně právním posouzení [§ 265b odst. 1 písm. g) tr. ř.] a že byl v řízení předcházejícím napadenému rozhodnutí dán uvedený důvod dovolání [§ 265b odst. 1 písm. l) tr. ř. v jeho druhé alternativě].

S ohledem na uplatněné námitky je nejprve vhodné podle obsahu spisů, jež si Nejvyšší soud vyžádal, shrnout dosavadní předchozí rozhodnutí, která se týkají obviněného a jež jsou významná pro posouzení této věci.

Rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. 1 T 24/2009, byl obviněný uznán vinným trestným činem řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zák. a trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák., kterých se dopustil tím, že dne 21. 3. 2007 řídil v B. osobní automobil tov. zn. Citroën, ačkoli si byl vědom toho, že má na základě pravomocného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 19. 1. 2006, sp. zn. 2 T 229/2005, který nabyl právní moci dne 21. 2. 2006, uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu dvou roků. Za to byl obviněný odsouzen k souhrnnému trestu a vedle nepodmíněného trestu odnětí svobody mu byl podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 tr. zák. uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu dvou roků. Souhrnný trest byl ukládán za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 27. 6. 2007, sp. zn. 8 T 166/2007. Usnesením Okresního soudu v Berouně ze dne 10. 1. 2011, sp. zn. 1 T 24/2009, jež nabylo právní moci dne 18. 2. 2011, byla podle § 284 odst. 1 tr. ř. povolena obnova řízení a byl zrušen rozsudek Okresního soudu v Berouně ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. 1 T 24/2009 (proto, že na základě obnovy řízení ve věci Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. 2 T 229/2005, došlo k zastavení trestního stíhání obviněného). Rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne 21. 1. 2011, jenž nabyl právní moci dne 18. 2. 2011, byl obviněný podle § 226 písm. b) tr. ř. zproštěn obžaloby pro uvedený čin spáchaný dne 21. 3. 2007.

Ve věci Obvodního soudu pro Prahu 5 vedené pod sp. zn. 2 T 229/2005 byl obviněný rozsudkem ze dne 19. 1. 2006, který nabyl právní moci dne 21. 2. 2006, uznán vinným trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák., jenž spáchal dne 6. 10. 2005 tím, že v P. řídil osobní motorové vozidlo zn. VW Passat, přestože mu byl pravomocným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 31. 5. 2002, sp. zn. 6 T 67/2002, kromě dalšího uložen trest zákazu řízení motorových vozidel v trvání dvou roků. Za tento trestný čin byl obviněný mimo jiné

odsouzen podle § 49 odst. 1 tr. zák. k trestu zákazu činnosti v trvání dvou roků. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 12. 7. 2007, sp. zn. 37 Nt 2308/2007, byla podle § 278 odst. 1 tr. ř. povolena obnova řízení, a to ve prospěch obviněného, a podle § 284 odst. 1 tr. ř. byl zrušen v celém rozsahu rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 19. 1. 2006, sp. zn. 2 T 229/2005, jakož i všechna další rozhodnutí na něj obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Důvodem tohoto rozhodnutí bylo neuložení souhrnného trestu ve vztahu k rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 22. 11. 2005, sp. zn. 2 T 157/2005. Následně bylo v rámci obnoveného řízení usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 31. 7. 2007, sp. zn. 2 T 71/2007, rozhodnuto tak, že podle § 231 odst. 1 tr. ř. za použití § 223 odst. 2 tr. ř. a § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. bylo zastaveno trestní stíhání pro skutek shora popsany ze dne 6. 10. 2005. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 4. 9. 2007.

Obvodní soud pro Prahu 2 vyhlásil dne 27. 6. 2007 ve věci vedené pod sp. zn. 8 T 166/2007 rozsudek, který nabyl právní moci téhož dne, jímž byl obviněný uznán vinným trestnými činy maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. a řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zák., jichž se dopustil ve dnech 14. 9. 2006, 8. 9. 2006, 8. 12. 2006, ač mu byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 19. 1. 2006, sp. zn. 2 T 229/2005, jenž nabyl právní moci dne 21. 2. 2006, uložen též trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dva roky. Uvedený rozsudek byl zrušen ve výroku o trestu v rámci souhrnného trestu rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. 1 T 24/2009.

Nejvyšší soud na podkladě této rekapitulace odsouzení obviněného, jež se týkají trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák., který je po účinnosti trestního zákoníku přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, pro nějž byl v projednávané věci podán návrh na potrestání, posoudil opodstatněnost podaného dovolání.

Přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo maří nebo podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci tím, že vykonává činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána nebo pro kterou mu bylo odňato příslušné oprávnění podle jiného právního předpisu.

Předpokladem naplnění znaků skutkové podstaty přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku je především existence vykonatelného rozhodnutí. I když je trestně právní ochrana u tohoto přečinu poskytována řádnému výkonu pravomocných rozhodnutí, je možné, aby šlo i o rozhodnutí, která nejsou pravomocná, ale jsou vykonatelná, jako je tomu např. u rozhodnutí o předběžném opatření, které je vykonatelné, jakmile bylo doručeno povinnému, bez ohledu na to, kdy nabude právní moci (viz rozhodnutí č. 13/1996 Sb. rozh. tr.).

Právní moc a vykonatelnost rozsudku je upravena v § 139 tr. ř. a je důležitou vlastností rozhodnutí znamenající jeho nezměnitelnost (formální právní moc) a závaznost (materiální právní moc).

Závaznost rozsudku představuje konečné a závazné rozřešení věci, která již nemůže být předmětem projednávání ani v jiném procesu (zásada *ne bis in idem*). Vytváří se překážka věci rozsouzené (*exceptio rei iudicatae*).

Nezměnitelnost rozsudku znamená, že v rámci procesu, v němž byl vydán, nelze o věci, která byla předmětem tohoto procesu, nadále nebo znovu jednat. Je výrazem definitivního skončení procesu. Zákon však připouští, aby v přesně vymezených zvláštních případech mohlo dojít ke zrušení pravomocného rozsudku nebo jeho části; to přichází v úvahu u rozhodnutí o mimořádných opravných prostředcích, jimiž jsou dovolání, stížnost pro porušení zákona a obnova řízení, o kterou se v projednávané věci jedná.

Podle § 284 odst. 1 tr. ř. vyhoví-li soud návrhu na povolení obnovy, zruší napadené rozhodnutí zcela nebo v části, v níž je návrh důvodný. Zruší-li, byť i jen zčásti, výrok o vině, zruší vždy zároveň celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad. Zruší také další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu. Je tedy zřejmé, že pokud dojde k povolení obnovy řízení, následuje vždy současně i to, že se rozhodnutí, které je předmětem této obnovy, v rozsahu zjištěných vad, zruší. Ve smyslu § 288 odst. 2 tr. ř. pokračuje soud po pravomocném povolení obnovy v řízení na podkladech původní obžaloby, jestliže nebylo vysloveno, že se věc vrací státnímu zástupci k došetření. V takto obnoveném řízení je tedy na soudu, jak posléze ve věci znovu rozhodne.

Podstatné je, že ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 2 T 229/2005, v níž byl obviněný rozsudkem ze dne 19. 1. 2006, který nabyl právní moci dne 21. 2. 2006, uznán vinným trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák., za který mu byl mimo jiné uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání dvou roků, došlo usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 12. 7. 2007, sp. zn. 37 Nt 2308/2007, k povolení obnovy řízení ve prospěch obviněného a byl zrušen v celém rozsahu rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 19. 1. 2006, sp. zn. 2 T 229/2005, jakož i všechna další rozhodnutí na něj obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Obvodní soud pro Prahu 5 v dalším řízení usnesením ze dne 31. 7. 2007, sp. zn. 2 T 71/2007, rozhodl tak, že trestní stíhání obviněného pravomocně ke dni 4. 9. 2007 zastavil.

Toto rozhodnutí o zastavení trestního stíhání v trestní věci původně vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 2 T 229/2005 vytvořilo stav, že obviněný nebyl uznán vinným a ani mu nebyl uložen trest. Tato skutečnost se stala rozhodnou především pro všechna navazující další rozhodnutí, v nichž se výrok o vině obviněného opíral o trest zákazu činnosti, který mu byl původně uložen citovaným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 zrušeným v řízení po povolení obnovy.

Nejvyšší soud v této souvislosti považuje za nutné zdůraznit, že uvedený způsob, jímž Obvodní soud pro Prahu 5 rozhodl, je nezměnitelnou skutečností, v důsledku níž ve vztahu ke všem dalším navazujícím řízením vedeným zejména pro trestné činy maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázní podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. nebo řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zák. již neexistuje odsuzující rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 19. 1. 2006, sp. zn. 2 T 229/2005, který byl podkladem pro vznik trestní odpovědnosti a odsouzení obviněného především rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. 1 T 24/2009, jenž se následně stal podkladem pro rozhodnutí, jehož výkon obviněný nerespektoval v nyní projednávané věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 1 T 8/2010. Jestliže byla povolena obnova v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 2 T 229/2005 proto, že měl být ukládán souhrnný trest, pak po povolení obnovy mělo být rozhodnuto tak, že měl být uložen souhrnný trest. Pokud by Obvodní soud pro Prahu 5 po povolení obnovy v souladu s důvodem, pro který byla povolena, rozhodl znovu o vině a trestu obviněného, neměla by okolnost, že po určitou dobu byl předmětný rozsudek zrušen, podstatný dopad pro posouzení viny obviněného v dalších navazujících trestních věcech, neboť by bylo rozhodující, že by (byť při zrušení takového rozsudku v rámci povolené obnovy) byl později znovu obviněný uznán vinným a uložen mu opět trest zákazu činnosti. V takovém případě by po opětovném uložení trestu zákazu činnosti stále trvala povinnost obviněného respektovat tento zákaz vyslovený uloženým trestem. K takovému rozhodnutí však ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 2 T 229/2005 nedošlo a trestní stíhání bylo zastaveno, čímž pominula existence jakéhokoliv vykonatelného rozhodnutí jako podkladu z hlediska § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. nebo § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku v dalších zmíněných trestních věcech.

V důsledku uvedeného zastavení trestního stíhání nastala situace, kdy neexistovalo rozhodnutí, jež založilo trestní odpovědnost obviněného ve věci vedené u Okresního soudu v Berouně pod sp. zn. 1 T

24/2009, neboť ta se odvíjela od toho, že obviněný řídil motorové vozidlo, ač mu to bylo zakázáno, a nerespektoval tak pravomocný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 19. 1. 2006, sp. zn. 2 T 229/2005. Neexistoval-li již od právní moci usnesení o zastavení trestního stíhání (ode dne 4. 9. 2007) tento odsuzující rozsudek, nebylo možné dovozovat ani trestní odpovědnost obviněného ve věci vedené u Okresního soudu v Berouně pod sp. zn. 1 T 24/2009, neboť Okresní soud Berouně rozhodoval dne 5. 2. 2009, tedy v době, kdy již bylo trestní stíhání obviněného v uvedené dřívější věci pravomocně zastaveno. Z uvedeného je patrné, že Okresní soud v Berouně si v trestní věci vedené pod sp. zn. 1 T 24/2009 v době svého rozhodnutí neopatřil všechny potřebné podklady k tomu, aby ve věci rozhodl v souladu se zákonem a podle skutečného stavu věci, proto jeho výrok o vině se opírá o již neexistující dřívější rozsudek. K napravení tohoto pochybení došlo až na podkladě usnesení Okresního soudu v Berouně ze dne 10. 1. 2011, sp. zn. 1 T 24/2009, jímž byla povolena obnova řízení a poté byl zrušen rozsudek Okresního soudu v Berouně ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. 1 T 24/2009, přičemž následně rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne 21. 1. 2011, sp. zn. 1 T 24/2009, jenž nabyl právní moci dne 18. 2. 2011, byl obviněný podle § 226 písm. b) tr. ř. zproštěn obžaloby.

Ze všech těchto skutečností je nutné učinit závěr, že pokud soudy rozhodují o přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jsou ve vztahu k rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci, kterým byl uložen zákaz činnosti a jehož výkon obviněný mařil nebo podstatně ztěžoval, povinny ověřit a zkoumat nejen to, zda je takové rozhodnutí pravomocné, ale i to, zda nedošlo k jeho zrušení nebo ke zrušení jeho části, a to např. v rámci rozhodnutí o mimořádných opravných prostředcích. Shledá-li soud, že bylo zkoumané rozhodnutí zrušeno na podkladě některého mimořádného opravného prostředku nebo z jiného zákonem stanoveného důvodu, může toto rozhodnutí založit trestní odpovědnost obviněného ve smyslu § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku jen tehdy, pokud tímto pozdějším rozhodnutím vzešlým z řízení o mimořádném opravném prostředku bylo znovu rozhodnuto o vině a trestu tak, že obviněnému byla zakázána stejná činnost, kterou v rozporu s tímto zákazem vykonával. Dojde-li však k tomu, že v řízení o mimořádném opravném prostředku nebude rozhodnuto o vině a trestu, resp. nebude obviněnému uložen trest zákaz činnosti (např. proto, že jeho trestní stíhání bylo zastaveno), vytvoří tato skutečnost pro všechna další navazující řízení stav, že předmětný zákaz činnosti nebyl vysloven, takže zde neexistuje vykonatelné rozhodnutí. Nelze tudíž dovozovat, že takový zákaz fakticky existuje jen z toho, že zůstal podkladem pro výrok o vině v dalších následných rozhodnutích, v nichž se rozhodovalo o činu, jímž obviněný porušil zákaz činnosti, a která se odvíjela od zákazu činnosti zrušeného v rámci mimořádného opravného prostředku.

Jak je patrné z obsahu nyní dovoláním napadených rozhodnutí, jak Obvodní soud pro Prahu 5, tak i Městský soud v Praze v nyní projednávané věci respektovaly uvedený názor a v souladu s ním obviněného zprostily návrhu na potrestání.

Soudy nižších stupňů zcela správně shledaly, že zrušením rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 19. 1. 2006, sp. zn. 2 T 229/2005, v rámci povolené obnovy řízení a následným usnesením o zastavení trestního stíhání obviněného (které nabylo právní moci dne 4. 9. 2007) došlo k tomu, že citované rozhodnutí, jímž byl uložen trest zákazu řízení motorových vozidel, již rovněž neexistovalo. To mělo rozhodující a podstatný vliv i na další od něj se odvíjející rozhodnutí, resp. odsouzení obviněného, jak byla shora označena. V důsledku této skutečnosti soud prvního stupně ani v nyní projednávané věci, kde byla trestní odpovědnost obviněného odvozována od nerespektování trestu zákazu činnosti vysloveného rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. 1 T 24/2009, jenž byl nezákonný, nemohl shledávat podklad pro výrok o vině obviněného. Správně proto obviněného v nyní dovoláním napadené věci návrhu na potrestání zprostil, s čímž se ztotožnil i Městský soud v Praze jako soud odvolací.

Nejvyšší soud tedy považuje názory soudů obou stupňů za správné. Obviněný se měl dopustit nyní posuzovaného skutku dne 9. 4. 2010. V té době již neexistoval rozsudek Okresního soudu v Berouně

ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. 1 T 24/2009, který obviněnému ukládal trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu dvou roků, protože tento rozsudek již neměl a nemohl mít podklad v rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 19. 1. 2006, sp. zn. 2 T 229/2005, který byl zrušen v celém rozsahu usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 12. 7. 2007, sp. zn. 37 Nt 2308/2007, a zrušena byla i všechna další rozhodnutí na něj obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a v následném obnoveném řízení bylo trestní stíhání obviněného zastaveno. Po pravomocném zastavení tohoto trestního stíhání dnem 4. 9. 2007 již nebylo možné dále zakládat na předchozím a již zrušeném výroku o vině jakoukoliv následnou trestní odpovědnost obviněného.

Nejvyšší soud v postupu soudů prvního a druhého stupně neshledal vady namítané v dovolání, a proto dovolání nejvyšší státní zástupkyně jako zjevně neopodstatněné podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. odmítl